

Sygn. akt I C 11/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Manista

Protokolant: sekr. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2017r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko M. Ł.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 11/17

UZASADNIENIE

W dniu 22 czerwca 2016r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, skierowany przeciwko M. Ł., w którym wniósł o zasądzenie od pozwanej, nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, kwoty 170,20zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty:

- 5,20zł od dnia 25 lipca 2013r. do dnia zapłaty;

- 165zł od dnia 25 lipca 2013r. do dnia zapłaty;

oraz kwoty 30zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 90zł (k. 2 – wydruk pierwszej strony akt VI Nc-e 1030560/16 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, k. 2verte-3 – wydruk pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym).

W dniu 20 października 2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 1030560/16, w którym nakazał pozwanej M. Ł., aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 170,20zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty:

- 5,20zł od dnia 25 lipca 2013r. do dnia zapłaty;

- 165zł od dnia 25 lipca 2013r. do dnia zapłaty;

oraz kwotę 120zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo wniosła w tym terminie sprzeciw (k. 4 – wydruk nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego z dnia 20 października 2016r., sygn. akt VI Nc-e 1030560/16; k. 4verte – wydruk postanowienia Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego z dnia 20 października 2016r., sygn. akt VI Nc-e 1030560/16).

Pozwana M. Ł. wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia (k. 6 – wydruk sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym).

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Łęczycy (k. 9verte – wydruk postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 22 listopada 2016r.).

W piśmie procesowym pełnomocnik powoda cofnął powództwo bez zrzeczenia się roszczenia (k. 34 – pismo pełnomocnika powoda z dnia 6 lutego 2017r., k. 37 – pismo procesowe pełnomocnika powoda z dnia 13 marca 2017r.).

Pozwana M. Ł., zawiadomiona o cofnięciu przez pełnomocnika powoda pozwu bez zrzeczenia się roszczenia, nie wyraziła zgody na cofnięcie powództwa i wniosła o oddalenie powództwa, podtrzymując zarzut przedawnienia roszczenia (k. 41 – pismo procesowe pozwanej z dnia 21 marca 2017r.).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2013r. M. Ł. jechała pociągiem należącym do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono u pozwanej brak ważnego biletu upoważniającego do korzystania usług przewoźnika i wystawiono wezwanie do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 5,20zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 165zł, w terminie 14 dni, od dnia doręczenia wezwania, tj. do dnia 24 lipca 2013r. (k. 22 – kserokopia protokołu nr (...) z dnia 7 lipca 2013r.; okoliczności bezsporne).

Pozwana M. Ł. nie zapłaciła należności za przejazd bez ważnego biletu w kwocie 170,20zł (okoliczność bezsporna).

W dniu 18 kwietnia 2016r., na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. sprzedała (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przysługującą mu w stosunku do pozwanej M. Ł. wierzytelność z tytułu należności za jazdę bez ważnego biletu. Do umowy sprzedaży wierzytelności załączono wyciąg z wierzytelności, na której widnieje kwota wierzytelności przysługująca w stosunku do M. Ł. (d. k. 19-21 - kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności).

Pozwana nie zapłaciła powodowi żądanej kwoty 170,20zł (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, albowiem, w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów, a nadto dotyczyły one okoliczności bezspornych między stronami postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Powód dochodzi roszczenia jako nabywca wierzytelności. Zgodnie z art. 509§1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509§2 k.c.).

Celem i skutkiem przelewu jest przeniesienie wierzytelności na nabywcę. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew, a więc ze wszystkimi związanymi z nią prawami i brakami (np. przedawnieniem).

Skutek przelewu polega na tym, że zmieniają się jedynie osoby stosunku zobowiązaniowego, a poza tym pozostaje on taki, jaki istniał przed dokonaniem przelewu. W następstwie przelewu, zatem nie może pogorszyć się sytuacja dłużnika. Dlatego przepis art. 513§1 k.c. przyznaje dłużnikowi prawo zgłaszania wobec nabywcy wierzytelności wszelkich zarzutów, jakie przysługiwały mu przeciwko zbywcy. Zarzuty te jednak - poza zarzutem potrącenia - mogą dotyczyć wyłącznie czynności prawnych i zdarzeń, które nastąpiły do chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Mogą to być zarzuty związane ze źródłem powstania zobowiązania, np. dotyczące wad oświadczenia woli, jak również zarzuty dotyczące czynności prawnych czy też działań i zdarzeń późniejszych, np. dotyczących odroczenia terminu świadczenia, przedawnienia, niewykonania świadczenia wzajemnego.

W orzecznictwie przyjęto, że wstąpienie przez osobę trzecią w prawa wierzyciela nie pogarsza sytuacji dłużnika, ponieważ przysługują mu wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy (art. 513§1 k.c.). Dotyczy to również zarzutu przedawnienia, które nie ulega przerwaniu wskutek przejścia wierzytelności na inną osobę. Zmiana dotyczy, bowiem strony podmiotowej, a nie treści wierzytelności nabytej przez osobę trzecią (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2003 r., IV CKN 430/01, LEX nr 466006).

Okolicznością bezsporną jest, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i M. Ł. łączyła umowa przewozu, i że w wyniku przeprowadzonej kontroli, pozwana nie posiadała ważnego biletu podróznego uprawniającego do korzystania z usług przewoźnika. Bezsporna była również wysokość opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż.

Zgodnie z art. 778 k.c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia kiedy miał być wykonany. Przepis powyższy dotyczy przedawnienia roszczeń wynikających z umowy przewozu osób zarówno przeciwko przewoźnikowi, jak i przeciwko podróżnemu.

Artykuł 778 jest przepisem szczególnym w rozumieniu art. 118 k.c. i w stosunku do roszczeń, których dotyczy, wyłącza zastosowanie terminów przedawnienia ustanowionych tym przepisem.

Pozwana M. Ł. nie kwestionowała, że tego, iż w dniu 10 lipca 2013r. podróżowała pociągiem bez ważnego biletu podróznego, natomiast podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, który w ocenie Sądu jest zasadny.

Zgodnie z art. 117§2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanej wobec powoda jest świadczeniem wynikającym z umowy przewozu. W myśl przepisu art. 118 k.c., który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej-trzy lata. W przypadku roszczenia powoda będzie miał zastosowanie przepis szczególny, a mianowicie art. 778 k.c., zgodnie z którym roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda wynosi 1 rok. W myśl art. 120§1 zdanie pierwsze k.c. bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W realiach rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, iż roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 10 lipca 2013r. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się w dniu 11 lipca 2014r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 22 czerwca 2016r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej.

Powód nie wskazał na żadne okoliczności mogące skutkować ewentualnym przerwaniem biegu tego terminu, zgodnie z art. 123§1 k.c., a zatem powództwo należało oddalić.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, wobec podniesionego przez pozwaną M. Ł. zarzutu przedawnienia, na podstawie art. 778 k.c., Sąd oddalił powództwo.